

[Einer-Jensen.]

været det Sted, hvor Oplysninger kunde gives, og saa synes jeg, at det ærede Medlem jo ogsaa kunde have faaet at vide, hvorledes Kontingentet fordelte sig. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har læst i en Beretning, og i denne Beretning staar ogsaa de andre Tal (Afbrydelse). Ja, ja, det er muligt, at det ærede Medlem har det fra Avisen, Arbejdsløhedskassernes Aarsmøde var jo refereret i Aviserne i Søndags, saa det var meget let at faa disse Oplysninger.

Kassernes Formue var den 1. April 63 632 000 Kr. Den var sidste Aar den 1. April 38 981 000 Kr. Der er altsaa en Fremgang paa ca. 25 Mill. Kr. Den Opsparing af Midler, der finder Sted i Arbejdsløhedskasserne, er paatvunget Arbejdsløhedskasserne i høj Grad af den siddende Arbejdsdirektør, og naar det ærede Medlem nu skeler efter disse Penge og siger: Saa kan I tage jer nye Opgaver paa, saa kan jeg sige, at saa er det ærede Medlem fuldkommen i Strid med den ansvarlige Direktør for Arbejdsløhedsforsikringen herhjemme.

Jeg synes ogsaa, det ærede Medlem skulde have givet sig til at regne med Medlemsantallet, naar der var Tale om Formuen. Det lyder meget stort, det Beløb, men det er i Virkeligheden kun 119 Kr. gennemsnitlig pr. Arbejdsløhedskassemedlem. Hvis det skulde dække forsikringsmæssigt, kunde det slet ikke slaas til. Jeg kan citere, hvad Arbejdsdirektøren udtalte paa Kassernes Møde i Lørdags — med den højtærede Formands Tilladelse. Direktøren siger:

„Jeg har saa ofte haft Lejlighed til at understrege saavel Samfundets som Kassernes Fællesinteresse af Arbejdsløhedsforsikringens Konsolidering, at jeg ikke paa ny i Dag skal komme nærmere ind herpaa, men den Omstændighed, at Totalformuen i Hovedforsikringen og Fortsættelseskasserne pr. 31. Marts 1935 udgør henholdsvis ca. 46,5 og 17,2 Mill. Kr. eller i alt 63,7 Mill. Kr., berettiger aldeles ikke til at drage den Slutning, at Forsikringen nu er konsolideret og Tiden for Nedsættelse af Medlemsbidrag inde. Ser man bort fra Totalbilledet og bedømmer hver enkelt Arbejdsløheds-

kasse for sig, maa det absolut erkendes, at mange Kasser endnu har en lang og trang Vej frem til Maalet, Konsolidering.“ Det er Arbejdsløhedsdirektøren, der har udtalt dette, og jeg henstiller til det ærede Medlem, at han nu ikke stirrer sig alt for blind paa de 63 Millioner, der er der.

Søren P. Larsen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, fordi han paa den ene Side vil paastaa, at jeg ikke har forstaaet noget af det hele, og dernæst dokumenterer, at min Tale er rigtig. Naar saa samtidig det ærede Medlem i Aar hæver Pegefingeren imod os og siger: Rør ikke ved Kassernes Formue! — saa vil jeg sige, at den Hentydning kan man jo tillægge den Værdi, den fortjener. Stod ikke det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ogsaa paa denne Plads i Fjor og sagde: Rør ikke ved Kassernes Penge, gennemfør en Foranstaltning, saa Staten sætter nye Midler ind! Paa Baggrund af disse Advarsler fra det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen er Kassernes Formue efter det ærede Medlems egen Opgivelse vokset med 25 Mill. Kr. i det Aar, der er gaaet, saa jeg tør nok antyde, at saa forfærdelig megen Belæring fik vi ikke af det ærede Medlems Fremstilling, for man kan ikke gøre baade det ene og det andet. Jeg henstiller til det ærede Medlem en anden Gang at vælge en Taktik, der kan holde bedre; dette her er ikke den rigtige Maade at tage det paa.

Over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der var inde paa, at der skulde tages Hensyn til Prisforhold, skal jeg kun gøre een Bemærkning, og det er en Bemærkning, jeg har fra den tidligere saa sagkyndige Socialminister, den nuværende Justitsminister, der i Forordet til Socialreformen paa Side 54 skriver — blot en enkelt Linie —: Vis os et eneste Land i denne Verden, der byder bedre Kaar for de trængende! Naar det ærede Medlem er i Stand til at dokumentere, at det, som denne meget ansete Socialpolitiker her har skrevet i Forordet til Socialreformen, ikke holder Stik, saa er jeg rede til at drøfte med det ærede Medlem eventuelt andre Foranstaltninger, men svar mig først paa, om denne Oplysning er korrekt.

Den højtærede Socialminister var inde paa, at der var ingen Ende paa, hvilke